

Lammets bröllopsång.

1. O, Jesu, Du min brudgum kär,
Du är min enda glädje här,
Som gjort med mig ett frids-förbund
För ewigt, och för denna stund.
2. Det har du med din blodswett röd
Beseglat och din bittra död;
Du är min, Jesu, i all sorg,
Mitt enda stöd och fasta borg.
3. Käraste Du, som för mig här
En purpurklädnad äfwen bär!
Man på ditt helga hufwud säg
En törnekrona, som der låg.
4. Med arbet' tungt, som blef din del,
Med klädnad röd, af blodet stel,
Du gjorde mig i ewighet
Stor sällhet, frid och salighet.
5. All skuld Du har betalt för mig,
Derföre glad jag tackar dig.
Du för mig har en börda tung,
Och gaf mig frid och ewigt lugn.
6. Nu jag Dig sjunger pris med fröjd
Och med din wilja är förnöjd;
O Jesu, käre brudgum min,
För ewigt will jag blifwa din.
7. En kärleks-pant du åt mig gaf
Och dränkte synd i nådens haf;
Mig gjorde skön och twädde ren,
Med högtids-kläder klädde sen.

8. An mer: ditt hjerteblood du gjöt;
Dig med mig arme sammanknöt;
Ewigt förbund du grundade;
I mitt hjerta beseglade.
9. Jag sjunger glad om detta band,
Bandrar här i fremmande land,
Der ofta längtan i mig bor
Och hjertat känner saknad stor.
10. Här är jag i stor farlighet,
I sorg och werldens uselhet;
Andock med fröjd och frid jag bor
I Jesu swära fidosår.
11. Ja, redan här i Redars land
Med Petrus wistas jag ibland
På Thabors berg, det heliga;
Och staden ser, den himmelska.
12. Ett nytt förbund här gläder mig,
Jag börjar ewigt lof åt Dig,
Här bruden kröns med nåd och kraft
Derhos begjuts med lifwets saft.
13. Wi smaka få det söta win,
Och kärlek gjuts i hjertat in,
Wi döpas med det nya namn,
Få ingå i en fridfull hamn.
14. Skift sjunger jag på färden här
Till himlen, der fröjd ewig är.
Jag wet den dag snart förestår,
Då jag stofthyddan lemna får.
15. Mitt hjerta och stor längtan bär
Till ett ewigt Fadershem der;
Jag då med glädje sjunga får
På nya Kanaans tungomål.
16. Snart bröllopsfolket flyttar hem;
Brudgummen sjelf då kallar dem;
De af basunen samlas hop,
Erolofningsbrefwet läses opp.

17. Dömen blifwer af alla hörd,
Bruden i brölloppsalen förd,
Palmer i handen hemtas der,
Lifwets krona skänkes så skär.
18. Der skola sedan wi få se,
Hwad wi i werlden saknade;
Med fröjd wi striden sluta fått
Och hoppet sin fulländning nått.
19. Ingen klagar, ingen gråter
I den sköna brölloppsäl der,
Hwarest fröjdesånger jubla,
Städse höras herrligt ljuda.
20. Dit, Jesu, du och alla led,
Som äro upå lifwets wäg!
Till slut ledsaga Du och här,
Så få wi alla träffas der.
21. Der i en ewig glädjes sal
Bland alla helga englars tal
Wi sedan ständigt hos wår Gud
Få sira ewigt gästabad.
22. Jag säger Amen med gladt mod
Och wistas helst wid nådens flod,
Besegrar synd och satans här
Och wandrar till min Jesus kär.
Paawali Erwasti.

Fröjde sång.

1. Haf tack min Jesu Frälsar' kär!
Det Du Dig ständigt Goel*) kallar
Att mig, fast jag så usel är,
Dock som med barn Du med mig talar,
Förkunnar mig Din Faders råd,
Att jag i dig har ewig nåd." ;: **)

*) Goel betyder: blodhämname, återlösare.

**) ;: betyder: de två sista raderna upprepas.

2. Att all min synd Du strukit ut,
Det säger mig Din verk på jorden;
Att Du på tråldomen gjort slut,
Bewittnar gudomsklart de orden,
Som Du efter fullbordadt verk
På korset ropat, hör och märk! .:.
3. "Det är fullkomnadt," ljöd det nu
Från dina sanningsrena läppar.
Wårt skulde-bref du slet i tu;
Wi kläddes i Din helga droppar,
Som gjorde, att vår Herre Gud
I oss nu ser en Jesu brud. .:.
4. Förut jag war en syndens träl,
Ett rof för helwete och döden,
För ewigt borta war mitt wäl,
Mig wäntade blott afgrundsöden,
Ty jag misbrukat hade bud,
Utgifna af en helig Gud. .:.
5. De samma jag dock öfwerträdt,
Och därför straffet mig ådragit,
Att ej få njuta barnarätt,
Att ej få bo hos Herren saligt.
Jag dömdes stod af Herrens lag
Mig domen hotade hwar dag.
6. Dock, Gud ske pris! nu mår jag wäl;
Från detta we är jag nu tagen,
Ty Jesus frigjort har min själ,
Mig dömmes icke mera lagen;
Ej död och dom, mer skrämna mig;
De hafwa fått sitt kraf af dig. .:.
7. Guds lag du fullgjort har för mig,
Du öfwer döden seger wunnit,
Guds wredes dom tog Du på dig,
Swargenom jag har räddning funnit,
Förbannelse du blef för mig,
Rättfärdighet fick jag af dig. .:.
8. Nu syndens straff borttaget är,
Ja synden sjelf i hafwet sänktes,
I Christo Gud nu Fader är,

- Mig barnaräf i himlen sänktes.
All orättfärdighet är glömd.
Sen sjelfwa Sonen blef fördömd. .:.
9. Nu wet jag Fadrens wilja wäl:
Att Sonen för sin stora möda
Må rädda få hwarenda själ,
Med ewangelii ord dem föda,
Få genom tron förena sig
Med dem och leswa ewiglig. .:.
10. Ha wi wäl orsak klaga mer
Ell' förja, att wi fångar warit?
Då Gud oss sådan nåd betar,
Som dock Hans fiender ha warit.
Guds Son är nu vår wän och bror.
O Gud, vår salighet är stor. .:.
11. Bort hän förnuft och tankar all!
Som will mig denna fröjd förtaga.
Ja syn af Adams stora fall
Skall aldrig mera mig borttaga
Ifrån att i besittning ta
Det nådes-ärf, som barnen ha. .:.
12. Kom, afgrundsandars onda skott!
Kom, mina fiender i skaror!
Sen, hwad jag i min Jesus fått.
Hur jag befriad är för faror,
I Honom Herre öfwer er,
Ja, fast ni wore ännu fler. .:.
13. Fast än mitt kött med er är slägt,
Är jag i tron med er förenad
Och strider därför lika käft
Med andans swärd, i blodet renad;
Mitt syndakött med er fördöms,
Jag sjelf i nådens sköte göms. .:.
14. Fast jag har brutit mot Guds lag,
Kan detta ej min frid förtaga,
Ty blott på nåden leswer jag:
Ho will mig då för Gud anklaga?
Ho will till döden dömma mig,
Då Gud ej kan förneka sig? .:.

15. Tillwits jag för min syndighet,
Jag visar den, som synd förläter,
Min dödbhet, kallhet, skröplighet.
Stor sak — allt detta föga batar —
Ty Jesus är mitt A och D,
Jag får i nådens tempel bo. ::
16. Halleluja jag sjunga kan,
Då fienden sig kring mig lägrar;
Min Goel eger kraft minsann,
Sin hjälp Han aldrig mig förvägrar;
Ett ord tillhycker deras mun,
Jag sjunger nöjd wid nådens brunn. ::
17. Må domar ljuda i mitt bröst,
Det är ej sanningen, som talar,
Dch därför törst jag säga: tyst!
Jag är en brud i himlens salar,
Fördömd förtappad i mig sjelf,
Af nåd ett barn wid nådens elf. ::
18. D, salig den, som så i Gud
Besitter arfwet genom trona!
Hwar dag han föds af nådens Gud,
Står klädd i Sonens klädebonad
Dch lefwer uti hoppet nöjd
I Herrans tjenst har han sin fröjd. ::
19. D, bröder, systrar skyndom då,
Att offer åt vår Gud hembära!
Tillsammans kommen, om och så,
Att Herrens lof och pris förmera!
Uppstämnom redan nu det lof,
Som ljuda skall wid himlens hof. ::
20. Halleluja vår Jehowa,
Som skänkt och lifwet uti Sonen;
Du, Jesu, och bör ära ha,
Du öppnat wäg till nåda-thronen;
Dig, Helge And, vår ledare,
Må jemlit ära också ske! ::

S. P—nen.

En fång till Jesu ära.

Sjunges såsom: Kom Helge Ande, Herre god" etc.

1. Det är för arma syndare
En outhärlig salighet:
„Att prisa få Guds trofasthet
Dch lefwa utaf nåde blott." ::
2. Af Jesus ha wi detta fått.
Han är vår Goel än i dag,
Som uppfyllt har Guds helga lag,
Som synd, död, djefwul frostat har. ::
3. Han uti döden gått för oss. (Soh. 10)
Hans life icke finnes till;
Han hwarje menniska älska will
Dch kläda uti högtidsdrägt :: (Luc. 15.)
4. Den sköna dräkten har och jag;
Af nåd har Gud den gifwit mig,
„Dch uti tron förenat sig
Med mig, som lefde utan Gud." ::
5. En sköner ring gaf Han mig och,
En barna-and af himmelen;
En wilja ny gaf än min wän,
Att wandra på Guds budords wäg. ::
6. Du har, min wän, af samma nåd
Fått och eugång, då du blef döpt
„Dch ifrån satans rike köpt.
Låt ingen ta din skatt från dig!" ::
7. Du har nog firat Jul och Påsk.
Du läst, du hört om Jesu död
Tgen i år, och ingen nöd
För synder din du fått ännu. ::
8. Låt det eugång till hjertat gå,
Att Han för dig har gett sitt lif.
Begyynn att ropa: Herre gif
Dch mig din nåd att bättra mig! ::

9. Du, werldens wän och syndens träl,
 Tänk dock på Drtagården!
 Der blodet rann på jorden
 Från Jesu kropp för synder wår. :;

10. Kom dock, min wän, engång ihåg,
 Hur Jesus ropt och bedt för dig
 På korsets trä och wridit sig.
 För mig och dig Han detta gjort. :;

11. Han hudflängd, plågad, smädad blef
 På wärsta sätt för syndare
 Af hedningar och skrymtare.
 Tänk på denna död och pina. :;

12. I denna sång wi lära få,
 Att wi är' frälsta syndare
 Och hafwe fått en Frälsare.
 Gud ware pris i ewighet! :;

13. O, Jesu Krist, wår broder kär,
 Låt oss i Dina sår stads' bo,
 Lär oss af hjertat på Dig tro
 Och bära frukt i tålmod. :;

W. A. M—f.

: Nikolai stad, S. W. Unggrens boktryckeri, 1877.

Tvittedt: O. Manden.